

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005884 16 Кж
Бања Лука, 01.11.2016. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против А.А., због стицаја кривичних дјела убиства из похлепе и пљачке са смртним исходом из члана 211., 249., 251. и 52. Кривичног законика СР Њемачке, одлучујући о жалби његовог браниоца, адвоката С.М. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005884 16 Кв од 13.10.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 01.11.2016. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца А.А., изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005884 16 Кв од 13.10.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005884 16 Кв од 13.10.2016. године, одбијена је молба Државног тужилаштва Берлин за преузимање извршења мјере смјештаја у психијатријској болници, која је А.А. изречена правоснажном пресудом Покрајинског суда Берлин број 532 234 Js 164/13 Ks 15/13 од 25.2.2014. године, којом је именованом изречена мјера смјештаја у психијатријској болници због стицаја кривичних дјела убиства из похлепе и пљачке са смртним исходом из члана 211., 249., 251. и 52. Кривичног законика СР Њемачке.

Против наведеног рјешења бранилац осуђеног је благовремено изјавио жалбу без навођења жалбених основа, са приједлогом да се жалба уважи, усвоји молба Државног тужилаштва Берлин за преузимање даљег извршења правоснажне пресуде Покрајинског суда Берлин број 532 234 Js 164/13 Ks 15/13 од 25.2.2014. године и дозволи А.А. смјештај у психијатријску болницу у БиХ.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и законитост побијаног рјешења, обзиром да је првостепени суд правилно одбио молбу Државног тужилаштва Берлин за преузимање извршења мјере смјештаја у психијатријској болници, која је А.А. изречена цитираном правоснажном пресудом Покрајинског суда Берлин и о томе дао ваљано образложење, које у цјелости прихвата и овај суд.

Наиме, из правоснажне пресуде Покрајинског суда Берлин произилази да је А.А., кривична дјела убиства из похлепе и пљачке са смртним исходом, учинио у неурачуњивом стању и да му је ради тога изречена мјера смјештаја у психијатријској болници, коју издржава у затворској болници Покрајине Б.

Међутим, према Кривичном закону Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама - у даљем тексту: КЗ РС), неурачуњливом учиниоцу кривичног дјела није могуће изрећи кривичне санкције прописане овим законом, па ни мјеру безбједности обавезног психијатријског лијечења из члана 58. наведеног закона, која се, уз казну затвора или уз рад за опште добро на слободи или уз условну осуду, изриче учиниоцу који је кривично дјело учинио у стању битно смањене урачуњливости, ако се на основу тежине извршеног кривичног дјела и степена душевне поремећености учиниоца утврди да постоји опасност да би могао извршити исто или теже кривично дјело и да је ради отклањања те опасности потребно његово лијечење. Према неурачуњливом учиниоцу кривичног дјела води се посебан поступак у складу са одредбама члана 382. и 383. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" бр: 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС) и ако суд након спроведеног поступка утврди да је оптужени кривично дјело учинио у стању неурачуњливости, доноси пресуду којом се утврђује да је оптужени учинио кривично дјело у неурачуњливом стању и посебним рјешењем одређује његов привремени присилни смјештај у здравственој установи који може трајати најдуже шест мјесеци. Након правоснажности рјешења о привременом присилном смјештају, тужилац је дужан да у складу са Законом о заштити лица са менталним поремећајима, надлежном суду достави обавјештење за покретање поступка о присилном смјештају тешко душевно болесног лица у здравствену установу.

Према томе, како се неурачуњливом учиниоцу кривичног дјела, према КЗ РС, не може изрећи кривична санкција - мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења, већ се, у складу са одредбама ЗКП РС (на основу одлуке надлежног суда инициране захтјевом тужиоца), одређује присилни смјештај у здравственој установи, те како је, сходно одредби члана 62. став 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и одредби члана 404. став 2. ЗКП РС, услов за преузимање извршења правоснажне пресуде иностраног суда да кривичну санкцију изрекне домаћи суд према свом кривичном законодавству, то је првостепени суд правилно поступио када је одбио молбу Државног тужилаштва Берлин за преузимање извршења мјере смјештаја у психијатријској болници, која је А.А. изречена наведеном правоснажном пресудом Покрајинског суда Берлин.

Из наведених разлога, жалба браниоца А.А. није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић